

OLIMPIJSKI MAGAZIN

Decembar, 2017.

ELEKCIJA
2017.

**Vuko
Borozan
najbolji
sportista
Crne Gore u
2017. godini**

Najdraža nagrada i najbolja godina

Razmazili su nas naši sportisti tokom prve decenije samostalnih nastupa pod crnogorskom zastavom, dajući povremeno materijal da gradimo zavodljive, ali nerealne predstave o sopstvenoj sportskoj veličini. Dobro pamtimo ushićenje iz avgusta 2012. godine kada su „zlatne lavice“ iz Londona donijele Crnoj Gori prvu olimpijsku medalju, i četiri mjeseca kasnije iz Beograda evropsku krunu; i dalje nam bude zanos uspomene na Malagu 2008, Ajndhoven 2012, Barselonu 2013. i Beograd 2016 – trofejne stanice na putu „crvenih ajkula“, ne zaboravljamo planetarno srebro Srđana Mrvaljevića, svjetsku titulu Dejana Zlatičanina, bronzu Marine Raković na prvom izdanju Evropskih igara, podvige košarkaša i košarkašica, atletičara i atletičarki, rukometaša, odbojkaša i svih onih koji su nas činili radosnim.

Ljestvica naših očekivanja, koja su često u nesrazmjeri sa objektivnom slikom, u međuvremenu je toliko podignuta da pri podvlačenju crte ispod sportske 2017. godine preovladava osjećaj da ne spada u red naših najuspješnijih. Ipak, navijačka strast nas ne smije toliko odvući u krajnost da potcijenimo peto, odnosno šesto mjesto naših vaterpolista i rukometašica u najjačoj svjetskoj konkurenciji; činjenice da smo jedna od svega 14 košarkaških nacija koje su imale selekcije na prvenstvima Starog kontinenta u obje konkurencije, i da su „hrabri sokoli“ do samog kraja kvalifikacija održavali vatru ambicije da mogu da se pojave na Mundijalu. Osjećaj nedorečenosti, proizašao iz činjenice da ih je do ostvarenja snova dijelio gol ili poen, može da im posluži kao jak motivacioni impuls u narednim iskušenjima.

Novu dozu nade za budućnost ubrizgavaju nam rezultati naših mladih sportista. Vaterpolo kadeti su blistali na Malti i bogatoj kolekciji trofeja VPSCG dodali titulu kontinentalnog šampiona, dok su nas njihovi vršnjaci košarkaši obradovali srebrnom medaljom sa Evropskog prvenstva,

Godina nove nade za uspješnu budućnost

našom prvom u „kraljici igara“. Nadovezali su se uspjesi u istoj uzrasnoj kategoriji u pojedinačnim sportovima: svjetsko zlato karatiste Bojana Boškovića, te planetarno srebro i evropska bronza džudistkinje Ivane Nikolić. Da od karatea, kao novog olimpijskog sporta, možemo da očekujemo mnogo pokazale su i bronze Marija Hodžića na EP za seniore i SP za mlađe seniore. Ponosni smo na te uspjehe i srećni što smo kao nacionalni olimpijski savez obezbijedili devet stipendija za talente koji će nas, nadamo se, predstavljati u Tokiju 2020. godine. Obezbiđićemo finansijska sredstva i za sve one van tog spiska koji eventualno izbore olimpijsku vizu, podržati njihov trud i rad, i pružiti im satisfakciju za ono što su dali i ono što će dati crnogorskom sportu. Svi oni, pri tome, ne smiju da zaborave da naporan rad može da pobijedi talenat, ali talenat ne može da pobijedi bez napornog

rada. Očekujemo da uskoro, možda već u Tokiju, a gotovo sigurno u Parizu četiri godine kasnije, uživamo u novim plodovima naše sportske nadarenosti, u medaljama. Orijentacija na dugoročne ciljeve ne ometa naš fokus na velike izazove koji nas čekaju u 2018. godini. Već u februaru su Zimske olimpijske igre u Južnoj Koreji, takmičenje za koje smo osigurali stipendije za šestoro naših takmičara. Vjerujem da ćemo u Pjongčangu imati makar tri predstavnika. Predstoje nam i Mediteranske igre u Španiji, za koje ćemo pripremiti dobar tim kadar da osvaja medalje, a nećemo zapostaviti ni Olimpijske igre mladih u Argentini. Uporedo sa organizacionim i ta-

kmičarskim, očekuje nas i obiman pravno-regulativni posao. Pomno pratimo, ne kao posmatrači, već kao aktivni sagovornici i savjetnici, izradu i donošenje novog Zakona o sportu. U prethodnih nekoliko mjeseci, Ministarstvo sporta je prihvatilo 90 odsto naših primjedbi i sugestija na nacrt zakona, što predstavlja primjer pozitivnog odnosa i prema crnogorskom sportu i prema Crnogorskom olimpijskom komitetu. Zajednički, u saradnji sa ostalim sportskim akterima, tražićemo mogućnost da unaprijedimo sport i da mladim ljudima osiguravamo optimalne uslove za rad. Za COK, godinu pred nama će obilježiti i pripreme za organizaciju Igara malih zemalja, čiji ćemo biti domaćin 2019. Vlada je u tu svrhu već opredijelila određena sredstva, ali nam je neophod-

na i dodatna pomoć, ne samo u finansijskom smislu. Podsjetiću da će Igre biti najozbiljniji sportski organizacioni zamah u Crnoj Gori od osamostaljenja, i da će okupiti oko 1.500 takmičara, što sa sobom, pored ostalog, nosi priličan turistički i marketinški potencijal. Uspjeh je, podsjetiću, mjesto susreta temeljne pripreme i prave prilike. Sa željom da Vam 2018. godina bude ispunjena zdravljem i srećom, a svima nama prožeta sportskim uspjesima, Dušan Simonović, predsjednik Crnogorskog olimpijskog komiteta.

CRNOGORSKI OLIMPIJSKI KOMITET
MONTENEGRIN OLYMPIC COMMITTEE

Godina za Vuka i mladost

U obrazloženju žirija za dodjelu nagrade, koju je verifikovao Izvršni komitet COK-a, naš rukometaš je priznanje dobio za osvajanje Lige šampiona, SEHA lige i duple krune u Makedoniji, a sjajnim igrama pomogao našoj selekciji da se plasira na Evropsko prvenstvo

Godina iz snova

Izuzetna godina za Vuka Borozana krunisana je izborom za najboljeg sportistu Crne Gore. - Ponosan sam i presrećan na godinu iz snova. Zahvalio bih se svima koji su glasali za mene. Drago mi je da sam dobio ovo priznanje, a čast je biti sportista Crne Gore - kazao je Borozan.

Davno je, da ne zaboravimo, sa naših prostora jedan rukometaš osvojio Ligu šampiona. Riječ je o Veselinu Vujoviću, a ni naš Vuko ne zaostaje za legendama. Brz, vješt, hrabar, nadasve požrtvovan, krčio je put sportske slave, preko mnogih parketa širom Evrope. Izgarao je za reprezentaciju, sa slomljenim prstom i gipsom na ruci, želio je pomoći i primjer je kako za visoke ciljeve nema prepreka. Biti među tri najbolja beka u svjetskim razmjerama je nešto čemu treba da se divimo i sa sportskim uvažavanjem klanjamo. Želimo mu još puno golova, da završi sve mečeve i da mreža protivnika, kada je njegova ruka u pitanju, nikad ne miruje. Na ovaj način Vesna Medenica, predsjednica žirija, članica COK-a i predsjednica Skijaškog saveza Crne Gore, predstavila je pro-

slavljenog rukometaša, najboljeg sportistu Crne Gore na svečanoj ceremoniji proglašenja najboljih u 2017. godini u Vili Gorica. Cetinjanin je vodio svoj Vardar do titule šampiona Evrope. Vodio je svoj nacionalni tim do plasmana na Evropsko prvenstvo. Ovo je definitivno bila njegova godina. Uspješan na poslovnom planu, uspješan na privatnom planu. Vuko se nedavno oženio.

Visoki ciljevi

Crna Gora ima heroja. Ima i mladost sa kojom se diči. Mladost koja daje nadu za budućnost i mladost koja slavi sadašnjost. Crnogorski olimpijski komitet je to prepoznao u Bojana Boškovića i Ivanu Nikolić. Dolaze nam iz borilačkih sportova. Bojan je karatista kluba Omladinac, osvojio je zlatnu medalju u konkurenciji kadeta na Svjetskom prvenstvu

na Tenerifima. Ivana je džudistkinja iz Nikšića i predstavlja klub Straševinu. Stigla je do srebrne medalje na kadetskom prvenstvu svijeta u Santijago de Čileu. Najbolja muška selekcija u 2017. godini je kadetska vaterpolo reprezentacija koja je na Malti osvojila zlatnu medalju. I konačno, u ženskoj konkurenciji laskavu titulu odnijela je rukometna reprezentacija. Naše „lavice“ na Svjetskom šampionatu u Njemačkoj osvojile su šesto mjesto, što je najbolji rezultat od 2011. godine, od debitantskog nastupa u Brazilu.

Hrabra mladost

- Možda ova godina nije od onih najboljih, ali ne možemo biti ljuti na nju, jer smo ostvarili sasvim solidne rezultate. Naročito možemo biti ponosni na naše mlade sportiste, na one koji su perspektiva i budućnost našeg sporta. Osvojili smo zlatnu medalju na Malti, djelo naših kadetskih vaterpolo reprezentativaca. Osvojili smo srebrnu medalju, prvi put u košarci, u kadetskoj kategoriji, i

još mnoga druga brojna odličja u ekipnim i pojedinačnim konkurencijama. To je nešto što pred takmičenja koja slijede hrabri i čini nas ushićenim. Vjerujem da ćemo godinama pred nama, možda već u Tokiju, u Parizu sasvim izvjesno, imati nove medalje sa najvećih takmičenja. Ponosni smo na rezultate, kao što smo srećni što smo obezbijedili devet stipendija za naše mlade sportiste, oni će nas predstavljati, najveći dio njih, u Tokiju. Obezbijedićemo i za sve one, koji eventualno izbore vizu za OI u Tokiju, sredstva za njihov trud i rad i za sve

Nagrada obavezuje

Marina Rajčić podigla je pehar za najbolju žensku ekipu u 2017. godini. „Lavica“ golman vodila je naše rukometašice do šestog mjesta na šampionatu svijeta.

- Ponosna sam na svaku od nas, ponosna na rezultate, na odnos i atmosferu koja je od prvog dana bila na zavidnom nivou. Ovakav rezultat, sa ovakvom nagradom samo obavezuje na već rad i na nova dokazivanja - ispričala je Rajčić.

Medenica: Naši kadeti stvarno sijaju

Najuspješnija muška reprezentacija u ovoj godini je kadetska vaterpolo reprezentacija. Pokazali su snagu u bazenima, nijesu ustuknuli pred velikim vaterpolo silama. Imali su veliku snagu, ruka im, kad je bilo najpotrebnije, nije zadrhtala. A branili su svoj prostor neviđenom žestinom i upornošću. Naša kadetska reprezentacija stvarno sija, ne samo po zlatu, već po igračkom potencijalu - kazala je Vesna Medenica.

Sjajan klub i takmičari

Bošković je preponosan na sve što je uradio sa podgotičkim klubom. Podsjetio je na neke borbe na koje je Omladinac ponosan.

- Marina Raković bila je sportista Crne Gore, Mario Hodžić sjajan takmičar sa velikim rezultatima. Imamo još mnogo drugih takmičara koji su skrenuli pažnju na sebe rezultatima na međunarodnoj sceni. Zato veliku zahvalnost dugujem našim trenerima.

ono što su dali sportu i za sve ono što će dati crnogorskom sportu - istakao Dušan Simonović, predsjednik Crnogorskog olimpijskog komiteta.

Izazovi motivišu, ciljeva nikad dosta. Prve naredne obaveze, istakao je Simović, su Zimske olimpijske igre u Južnoj Koreji.

- Pred nama su i u narednoj godini veliki izazovi, a prvo što na nas čeka su Zimske olimpijske igre u Južnoj Koreji. I za to takmičenje smo obezbijedili šest stipendija i imaćemo, siguran sam, makar troje takmičara na predstojećim Igrama.

ZOI u Južnoj Koreji

Prvi veći izazov, nakon ZOI u Južnoj Koreji, biće Mediteranske

igre u Španiji. Simonović je podsjetio na ranije rezultate sa ovog takmičenja i na želju da se u Španiji naši predstavnici predstave u najboljem svijetlu.

- Za ovo takmičenje pripremićemo dobar tim i osvojiti medalje, kao i na prethodnim Mediteranskim igrama. U finalu, od značajnih takmičenja, očekuju nas Olimpijske igre mladih u Argentini i za to takmičenje se pripremamo na izuzetan način - kazao je Simonović.

U godini koja dolazi, Crnogorski olimpijski komitet pratiće izradu i donošenje novog Zakona o sportu.

- Moram da kažem da je Vladin resor, Ministarstvo sporta u dosadašnjem periodu prihvatilo

90 odsto naših primjedbi i sugestija. Siguran sam da to predstavlja dobar i pozitivan odnos prema crnogorskom sportu i Crnogorskom olimpijskom komitetu, na čemu smo zahvalni. Tražićemo mogućnosti da unapređujemo sport i mogućnost da obezbijedimo mladim ljudima optimalne uslove za rad i siguran sam da njihovi rezultati neće izostati.

Obaveza za Crnu Goru

Prvi čovjek COK-a podsjetio je na organizaciju Igara malih zemalja Evrope. Na spektakl i izazov pred kojim će se naći Crna Gora. Najavljen je dolazak oko 1.500 sportista.

- Želio bih da skrenem pažnju na

još jedan izazov koji će pratiti sljedeću i onu tamo godinu, a to su Igre malih zemalja Evrope koje će se održati kod nas. Potrebna nam je pomoć. Zato skrećem pažnju na potrebu da nam se pomogne, ne samo u finansijskom smislu, jer je Vlada već opredijelila određena sredstva. U pitanju je takmičenje na kojem će doći oko 1.500 sportista, što je za Crnu Goru izuzetno i važno.

Predsjednik Simonović uputio je čestitke nagrađenima.

- Želim vam srećne praznike, da vas sreća prati i da zajedno uživamo u novim rezultatima naših sportista.

A šta su rekli najmlađi, koliko su ponosni i na koji način će ih nagrada motivisati? Ivana je mlada,

hrabra, bez kalkulacija, spremna na pobjede i na poraze, izlazi na tatami i mami protivnika da iskaže vještinu, sa kojom se hvata u koštac i pokazuje da je vještija. Medalje na njenim grudima pokazuju da je stasala u borca koji prepoznaje svoj cilj, istkla je Vesna Medenica. Ivana odgovara:

- Nagrada je motiv više da nastavim da radim kvalitetnije i bolje. Cilj mi je da još više treniram i pružim maksimum. Želim da napredujem kako bi na dostojanstven način mogla da predstavim svoju državu na međunarodnim takmičenjima.

Veliki rad je iza mlade Nikšićanke.

- Svako odricanje se isplatilo. Zahvalna sam stručnom timu, treneru Jeleni Šutović i porodici.

Vuko Borozan, najbolji sportista **CRNE GORE**

Godina iz bajke

Nisam daleko od kuće. Ali, svakom Cetinjanu fali Cetinje. koliko god da je daleko od njega. Pronađem, međutim- i dio Cetinja tamo

Godinu na izmaku Vuko Borozan će pamtili zauvijek. Ispunio je sportske snove, osvojio titulu šampiona Evrope, zasnovao porodicu, a sa reprezentacijom Crne Gore izborio veliko takmičenje, kada je izgledalo da za to ne postoji šansa. Nažalost, kako trenutno stvari stoje, a bilo bi čudo da se nešto promijeni, jedan od najboljih bekova u svijetu rukometa, propustiće Evropsko prvenstvo, zbog povrede koju je doživio u saobraćajnoj nezgodi, noć uoči proglašenja za najboljeg sportistu Crne Gore. "Kako trenutno stvari stoje, 99 odsto propuštam Evropsko prvenstvo. Povreda je takvog tipa, roputura je na kvadricepsu, i potrebne su minimum dvije nedjelje strogog mirovanja. Tek nakon toga počinje terapija, i tek tada bih mogao da počnem da treniram, a prvenstvo počinje za 20 dana...", kazao je Borozan. Ovo su, ipak, dani i povodi za ljepše teme. Za sve što je uradio u 2017. godini nagrađen je titulom najboljeg sportiste u Crnoj Gori... "Ne znam odakle bih počeo, kada govorim o godi-

Prijaju mi poređenja, ali svako gradi svoj karakter

Podizanjem pehara Lige šampiona, 23-godišnji Borozan je stao u red asova sa ovih prostora, rukometnih velikana, poput Veselina Vujovića i Nenada Peruničića... "Svakako da prija biti u takvom društvu. To su velika imena svjetskog rukometa. Prija mi, velika je čast stati u red sa takvim veličinama, igračima koji simbolizuju rukomet u Crnoj Gori", kazao je Borozan. Često ga poredi sa Nenadom Peruničićem - nekadašnjim rukometnim "Terminatorom". "Mi igramo u različitim vremenima. Drugačije je bilo kada je igrao Peruničić, ili kada su igrali Vujović, Pero Milošević... drugačije je sada kada igram ja. Svako priča neku svoju priču, gradi sportski, rukometni karakter. Ne smeta mi poređenje, naravno - može biti nekih sličnosti, ali mislim da je tu svako za sebe", kazao je Borozan.

ni koju ispraćamo. Ovo je najljepši period u mom životu, i na privatnom i na sportskom planu. Početkom godine sam se upoznao sadašnjom suprugom, a ona mi je donijela sreću i sve ove lijepe stvari koje su kasnije se izdešavale. Zaista je sve bilo kao iz bajke", kazao je Borozan. Najljepše trenutke u profesionalnoj karijeri doživio je u Vardaru, sa kojim se okitio titulom prvaka Evrope, pobijedom u finalu nad velikim Pari sen Žermenom 24:23. Iako je od tada prošlo više od

šest mjeseci, utisci nakon velikog uspjeha još su svježiji, jer se ne zaboravljaju. "Mislio sam da ću o tome moći da pričam malo trezvenije kada prođe malo vremena. Ali, prošlo je relativno dosta, a ja, kao, čini mi se, ni moji saigrači, još nismo svjesni šta smo uradili. Osvojiti Ligu šampiona, u takvoj konkurenciji, u takvoj atmosferi je nešto nezamislivo. A tek doček u Skoplju, mislim da je cijeli grad bio na nogama. Sve izgleda kao san, čini se da ga sanjam iz noći u noć. Nestvarno. Ka-

da god se toga sjetim najezim se. Ne mogu da opišem taj osjećaj", emotivno priča Borozan. Vardar i ove godine ima visoke ambicije, želi još više, a to je da odbrani titule. Samo su Barselona i Ciudad Real u novijoj rukometnoj istoriji dvije godine zaredom bili šampioni Evrope. Za sada ide po planu - "crno-crveni" su prvi u svojoj grupi, bez poraza... "Staro je pravilo da je teže odbraniti nego osvojiti. Od kada smo postali šampioni, nismo izgubili utakmicu. Imamo realne šanse da odemo direktno u četvrtfinale, a zatim i na final-for. Koliko je teško biti dva puta najbolji, govori i podatak da nijedan klub koji je osvojio Ligu šampiona godinu kasnije nije uspio da ode ni na završni turnir, od kada se igra u tom formatu. Kada bismo došli do završnice, sve bi bilo moguće", rekao je Borozan. Posebno mu je drago što je najveći uspjeh u karijeri ostvario igrajući u Makedoniji. Prije tri godine je prvi put bio u Skoplju, ali kao član Metalurga, da bi se, nakon dvije sezone u njemačkom Libeku, vratio, ali u dresu Vardara. "Lijepo mi je u Makedoniji. Skoplje je lijep, veliki grad... Ljudi su veoma gostoprimni, slični nama. Ja se tamo zaista osjećam kao u Crnoj Gori. Nisam daleko od kuće. Ali, svakom Cetinjaninu fali Cetinje, koliko god da je daleko od njega. Pronađem, međutim, i dio Cetinja tamo. Navikao sam se", kazao je Borozan.

Možemo da igramo sa bilo kim i bez bilo koga

Iako šanse da zaigra na Evropskom prvenstvu gotovo i da ne postoje, Borozan se našao na spisku kandidata Dragana Đukića. Ne treba trošiti riječi o tome koliko će nedostajati "lavovima" u duelima sa Slovenijom, Njemačkom i Makedonijom. "Ja vjerujem u momke. Uvijek sam vjerovao. Mislim da imamo potencijal da igravamo sa bilo kim i bez bilo koga na ovom prvenstvu. To će se i vidjeti", kazao je Borozan.

Crna Gora je bila i ostala na prvom mjestu

Početkom godine o Borozanu se u Crnoj Gori pisalo i pričalo zbog drugih tema. Mnogo manje lijepih - svi se dobro sjećaju priča o mogućnosti da naš as zaigra za nacionalni tim Katara. Priče ga, kako kaže, nisu mnogo zamarale, jer je Crna Gora bila i ostala na prvom mjestu.

"Ja sam uvijek znao pravu istinu i nisam se puno zamarao sa tim. To se na kraju i vidjelo. Ostalo je to daleko iza mene. Više se i ne sjećam toga. Nije mi bio potreban dodatni motiv, inat... Ja nemam kome da se dokazujem. Jednostavno, ja sam uvijek volio Crnu Goru, igrao srcem za nju", kazao je Borozan.

Snježni festival i Igre za mir na Korejskom poluostrvu

Pjongčang 2018, Tokio 2020, Peking 2022 – naredne tri najveće smotre svjetskog sporta održaće se u sjevernoj Aziji.

Taj, trenutno najrazvijeniji, dio planete može da ponudi nešto što drugi trenutno nisu u mogućnosti.

Najnapredniju tehnologiju, gostoljubivost

do krajnjih granica, i bezbjednost.

Za prve dvije stavke garancije su jasne, ali za treću...

Bar kada su u pitanju Igre, koje se od 9. februara održavaju u južnokorejskom Pjongčangu, strah postoji, jer je riječ o oblasti, koja se nalazi na samo 100-ak kilometara od granice sa Sjevernom Korejom, koja u posljednje vrije-

me predstavlja sve veću prijetnju po mir u svijetu, a tek na Korejskom poluostrvu.

Vojne vježbe, nuklearne probe, prijetnje koje se čuju iz Pjongjanga, a na koje uzvraćaju svjetske sile, tjeraju na maksimalnu opreznost i oprez.

“Radimo u koordinaciji sa vladom i relevantnim organizacijama, koje nadgledaju situaciju i koje će nastaviti to da rade. Organizacioni komitet i gradovi do-

maćini imaju izuzetan sistem bezbjednosni sistem, sve aktivnosti su usklađene i možemo jasno da kažemo da će ovo biti najbezbjednije Igre u istoriji”, saopšteno je iz organizacionog komiteta, nakon što je ambasadorica SAD u Ujedinjenim nacijama Niki Hejli rekla da još nije sigurno da će američka olimpijska selekcija učestvovati na Igrama.

Teško je, naravno, zamisliti da se

tako nešto može dogoditi, jer su SAD i Južna Koreja stari politički saveznici, a nedolazak američkih sportista označio bi, simbolično, “poraz” od Sjeverne Koreje.

“Imamo uvjerenja od predsjednika Trampa da će SAD uraditi sve i pružiti svu moguću pomoć da Igre u Pjongčangu budu apsolutno bezbjedne”, kazao je predsjednik Južne Koreje Mun Je In. S tim u vezi, Mun je pozvao sportiste iz Sjeverne Koreje da učestvuju na Igrama, naglašavajući da ih čekati do posljednjeg trenutka.

Iz Pjongjanga, međutim, nema odgovora na poziv. Niti će ga, po svemu sudeći, ikada biti.

“Neka ove Igre budu Igre mira, neka nas povežu kao što su nas povezale Igre u Seulu 1988. godine”, rekao je Mun.

Između priča, koje nemaju mnogo veze sa sportom, ali koje su, nažalost, sastavni dio sportske sadašnjosti, pripreme za organizaciju Igara su pri kraju.

“Radili smo naporno minulih sedam godina da bi naši snovi postali stvarnost. Mislim da smo uspjeli i da će se to vidjeti uskoro”, rekao je predsjednik Organizacionog odbora Li Hi Bum.

Preko tri hiljade sportista iz 90 zemalja, koji će se takmičiti u sedam sportova i 15 disciplina,

Crna Gora u Pjongčangu vjerovatno sa troje sportista

Delegacija Crnogorskog olimpijskog komiteta, na čelu sa šefom misije Rajkom Kosićem, održala je krajem novembra sastanak sa predstavnicima Organizacionog komiteta Zimskih olimpijskih igara u Pjongčangu.

U dvočasovnom radu, pored preliminarne registracije sportista i službenih lica i definisanja sportskih disciplina, dogovoreni su detalji boravka crnogorske delegacije tokom predstojećih ZOI.

Organizatori su ovom prilikom takođe predstavili procedure i programe koji će biti u primjeni tokom Igara i dali informacije značajne za pripreme našeg tima za najveće takmičenje u zimskim sportovima.

Iako kvalifikacije, u zavisnosti od disciplina, traju do kraja januara, očekuje se da će norme ostvariti ukupno troje crnogorskih takmičara, i to dvoje u alpskom skijanju i jedna takmičarka u disciplini cross-country.

To bi bilo prvi put da Crnu Goru na ZOI predstavlja troje sportista.

plina, trebalo bi da učestvuje na Igrama, koje će biti pravi snježni festival.

To se vidi i po uloznim sredstvima. Oko 16.8 milijardi dolara uloženo je u organizaciju Igara, od čega je 13.2 milijarde ko-

štala izgradnja ili

rekonstruk-

cija puteva, željeznice i objekata na kojima će se održati takmičenja.

U organizaciji će učestvovati 21.466 volontera, što je ogromna brojka s obzirom na broj takmičara.

Generalna skupština EOK-a okupila predstavnike svih 50 olimpijskih komiteta

Kocijančič izabran za predsjednika

Generalna skupština Evropskih olimpijskih komiteta u Zagrebu okupila je predstavnike 50 nacionalnih olimpijskih komiteta Evrope.

Skupštini su prisustvovali predsjednik COK-a Dušan Simonović i Zagorka Božović, šef misije za ZOI „Pjongčang 2018” Rajko Kosić, i predstavnici Organizacionog komiteta za Igre malih zemalja „Montenegro 2019” Igor Vušurović i Boris Sekulić.

Generalna skupština je ujedno imala i izborni karakter. Za predsjednika EOK-a u narednom četvorogodišnjem periodu izabran je Janez Kocijančič, koji je ovu funkciju obavljao u prethodnih petnaest mjeseci, kao vršilac dužnosti predsjednika, a za potpredsjednika je izabran Danac Nils Najgard. Rafael Panjoci je generalni sekretar, kao i Kikis Lazarides na dužnosti blagajnika, dok su novi mandati povjereni Izvršnom odboru koji broji 12 članova. Četiri predsjednika olimpijskih organizacija,

Tomas Bah (Međunarodni olimpijski komitet), Janez Kocijančič (Evropski olimpijski komiteti), šejk Ahmad Al-Fahad Al-Sabah (Asocijacija nacionalnih olimpijskih komiteta) i Zlatko Mateša (Hrvatski olimpijski odbor), zajedno sa Janicom Kostelić, državnom sekretarkom za sport u Vladi Republike Hrvatske i četverostrukom zlatnom olimpijkom, otvorili su pozdravnim govorima 46. Generalnu skupštinu Evropskih olimpijskih komiteta.

Predsjednik MOK-a Tomas Bah se u uvodnom govoru najprije osvrnuo na Igre malih zemalja Evrope, koje su početkom juna održane u San Marinu. Pored izvanredne organizacije, impresioniran je bio prijateljskom atmosferom i takmičenjima proteklom u olimpijskom duhu, a naglasio je da su ove Igre primjer kako se određeni problemi, kao što su veličina zemlje i nedostatak takmičarskih mogućnosti za sportiste, mogu prevazići na

najbolji način.

Predsjednik Bah je informisao delegate i o aktivnostima MOK-a, radu dvije komisije MOK-a za utvrđivanje anti-doping prekršaja, koje se, za razliku od Svjetske anti-doping organizacije (WADA) i nezavisne komisije Melklarena, bave individualnim slučajevima i isključivo Olimpijskim igrama, zatim o novim procedurama za odabir kandidata za Zimske olimpijske igre 2026. godine, te i o nedavno potpisanoj rezoluciji u Ujedinjenim Nacijama o olimpijskom primirju za vrijeme trajanja Olimpijskih igara, koja je donijela znatno olakšanje u brizi o bezbjednosti, prije svega svim sportistima i učesnicima narednih ZOI u Pjongčangu.

U dvodnevnom zasijedanju, delegatima Generalne skupštine prezentovani su izvještaji o radu EOK-a i svih komisija u prethodnih godinu dana, Finansijski izvještaj za 2016. godinu, stanje u tekućoj godini, kao i planirani budžet za 2018. godinu, zatim konačni izvještaji sa završenih Igara: Zimskog EYOF-a u Erzurumu i Ljetnjeg u Đeru, i Igara malih zemalja Evrope „San Marino 2017”.

Naredni domaćini Igara sa kalendara EOK-a i MOK-a takođe su imali svoje prezentacije – Olimpijske igre „Pjongčang 2018”, „Tokio 2020”, „Peking 2022” i „Pariz 2024”, Evropski olimpijski festivali mladih (EYOF) „Sarajevo i Istočno Sarajevo 2019” i „Baku 2019”, Olimpijske igre mladih (YOG) „Buenos Ajres 2018”, a najviše pažnje privuklo je prvo predstavljanje II Evropskih igara, koje će se održati u Minsku (Bjelorusija) 2019. godine.

Predsjednik EOK-a Janez Kocijančič najavio je svijetlu budućnost projekta Evropskih igara, modernizaciju nekih sistema takmičenja, prije svega u atletici (i to već u Minsku), te veću geografsku razuđenost kada su u pitanju budući domaćini Igara.

Na gala večeri u zagrebačkom hotelu Westin, sedmi put je dodijeljena nagrada Pjotr Nurovski najboljem mladom evropskom sportisti. To je, prema glasovima članova skupštine EOK-a, 18-godišnja italijanska biciklistkinja Leticia Paternoster, kojoj je pripala i novčana nagrada od 15.000 eura.

Domaćin 47. Generalne skupštine EOK-a u 2018. godini biće španska Marbelja.

Održana vanredna Skupština asocijacije Igre malih zemalja Evrope Crnogorska prezentacija

Vanredna Skupština asocijacije Igre malih zemalja Evrope (IMZE), kojom će u dvogodišnjem periodu predsjedavati Dušan Simonović, predsjednik Crnogorskog olimpijskog komiteta, održana je u Zagrebu.

Predsjednik Simonović pozdravio je delegate iz devet zemalja članica Asocijacije i u ime svih čestitao Lini Haldorsdotir, generalnoj sekretarki Olimpijskog komiteta Islanda, na izboru za člana Izvršnog odbora EOK-a.

Nacionalni olimpijski komitet San Marina na vanrednoj Skup-

štini podnio je konačan Izvještaj sa Igara koje su se održale od 29. maja do 3. juna 2017. godine i na kojima je učesće uzelo 882 sportista.

Po mišljenju delegata, svi segmenti organizacije Igara u San Marinu zaslužili su najviše ocjene, a prepoznatljiv olimpijski duh, visok nivo takmičenja, kao i prisustvo čelnika EOK-a i MOK-a su dali dodatnu vrijednost ovoj značajnoj multisportskoj manifestaciji.

U ime Organizacionog komiteta IMZE „Montenegro 2019“, Igor Vušurović je održao pre-

zentaciju narednih Igara, koje će se od 27. maja do 1. juna 2019. godine održati u Crnoj Gori, sa ukupno 10 sportova na programu (atletika, plivanje, džudo, streljaštvo, tenis, stonitenis, košarka, odbojka, odbojka na plaži i boćanje).

Grad domaćin biće Budva, a takmičenja su planirana u nekoliko crnogorskih opština. Prezentacijom su, pored predstavljanja Crne Gore, logotipa, grafičkih rješenja i slogana Igara, obuhvaćeni i novi detalji u vezi smještaja sportista i oficijelnih lica, borilišta, prevoza, programa za

volontere i drugih značajnih segmenata.

U sklopu Progress report-a, Boris Sekulić je informisao delegate o napretku u organizacionim aktivnostima, kreiranom sportskom kalendaru i rokovima za procedure.

Značajan dio zasijedanja bio je posvećen prijedlozima za izmjene Statuta IMZE i Tehničkog pravilnika, a dogovoreno je da konačni nacrti ovih dokumenata budu predstavljeni na sljedećoj Generanoj skupštini Asocijacije, koja će se održati u Crnoj Gori u maju 2018. godine.

Olimpijske igre uvijek grade mostove

Povodom usvajanja rezolucije o olimpijskom primirju na Generalnoj skupštini Ujedinjenih nacija u Njujorku govorio je Tomas Bah predsjednik Međunarodnog olimpijskog komiteta. Govor prvog čovjeka MOK-a na Generalnoj skupštini Ujedinjenih nacija 13. novembra prenosimo integralno.

- Hvala vam što ste mi pružili priliku da se još jednom obratim Generalnoj skupštini Ujedinjenih nacija. Danas je bitan dan kada ponovo potvrđujemo vri-

San svakog sportiste je da se takmiči na Olimpijskim igrama i za nas sportiste ovo je jedinstveno životno iskustvo. To je naša prilika da pokažemo šta znamo

Zimske olimpijske igre u Pjongčangu 2018. godine će nam, u našem nemirnim vremenima, dati nadu u bolju budućnost. Olimpijske igre pokazuju da su zajedničke vrijednosti čovječanstva snažnije od svih sila koje žele da nas razdvoje

jednosti na kojima su sagrađene Ujedinjene nacije i Međunarodni olimpijski komitet.

Želio bih da se zahvalim predsjedniku Generalne skupštine Ujedinjenih nacija koji je, na tako impresivan način, naglasio ove zajedničke vrijednosti. Takođe bih želio da se zahvalim vladi Re-

publike Koreje što je dostavila tekst rezolucije o olimpijskom primirju prije početka Zimskih olimpijskih igara u Pjongčangu 2018. godine. Zahvalio bih se i potpredsjedavajućima Grupe prijatelja sporta, Monaku i Tunisu, na njihovim naporima koje su uložili u ovom procesu. Takođe bih se zahvalio i svim državama članicama koje su već dale svoju podršku rezoluciji.

Zajednički cilj UN-a i MOK-a je da učini svijet boljim i mirnijim mjestom. Za MOK, ovo znači stavljanje sporta u službu mirnog razvoja čovječanstva. Ova rezolucija o olimpijskom primirju, koja se nalazi ispred vas danas, je izraz ove zajedničke posvećenosti naše obje organizacije prema čovječanstvu.

U staroj Grčkoj, tradicija pod nazivom ekehejrija je predstavljala sveto primirje između grčkih gradova-država. Ovo Olimpijsko primirje je osiguravalo prekid neprijateljstava, što je omogućavalo bezbjedan odlazak i učešće sportista i gledalaca na Olimpijskim igrama. Tada, kao i sada, Olimpijske igre su simbol nade i mira. U ovim nemirnim vremenima, smatramo da su ove olimpijske vrijednosti mira, solidarnosti i poštovanja vrijednosti koje vječno traju.

Rezolucija pod nazivom „Izgradnja mirnog i boljeg svijeta kroz sport i olimpijski ideal“ se nadovezuje na ovu tradiciju koja traje tri hiljade godina. Prva radna odredba rezolucije konkretno dva poziva države članice „da osiguraju bezbjedan odlazak, pristup i učešće sportista, zvaničnika i svih drugih akreditovanih lica, koja učestvuju na Zimskim olimpijskim igrama i Zimskim paraolimpijskim igrama“. Ovaj

konkretan poziv je naročito važan, s obzirom na vrijeme i mjesto održavanja ovih Zimskih olimpijskih igara.

Usvajanjem ove rezolucije, Generalna skupština Ujedinjenih nacija je još jednom prepoznala značaj Olimpijskih igara u vezi ojačavanja mira i razumijevanja u našem nemirnom svijetu. Pjer de Kuberten, osnivač modernog Olimpijskog pokreta je jednom rekao: „Olimpijske igre su hodočašće ka prošlosti i vjera u budućnost.“

U istom duhu, podrška država članica Ujedinjenih nacija ovoj rezoluciji je izraz vjere međunarodne zajednice u mirnu budućnost našeg svijeta.

Snaga Olimpijskih igara je u njihovoj univerzalnosti i globalnoj popularnosti. Shodno našem principu političke neutralnosti, Olimpijske igre se izdižu iznad političkih razlika koje nas dijele. U našem nemirnom svijetu, u kojem su razlike sve očiglednije, Olimpijske igre imaju snagu da ujedine čovječanstvo i pored svih njegovih različitosti. U našem nemirnom svijetu, podjele i nepovjerenje su sve izraženiji. U našem nemirnom svijetu, Olimpijske igre uvijek grade mostove. One nikad ne prave zidove.

Sport igra jedinstvenu ulogu čiji je cilj ostvarenje vrijednosti mira, solidarnosti i poštovanja. Bitna uloga sporta u društvu je potvrđena od strane Generalne skupštine Ujedinjenih nacija, kada je ona prepoznala sport u okviru Plana i programa održivog razvoja do 2030. godine u kojem se sport pominje kao element koji daje podršku miru i razumijevanju. Zadnji put sam se obratio Generalnoj skupštini Ujedinjenih nacija pred usvajanje rezolucije o olimpijskom primirju prije Olimpijskih igara u Riju 2016. godine. Tim povodom, najavio sam osnivanje prvog Olimpij-

Rezolucijom o olimpijskom primirju, Generalna skupština Ujedinjenih nacija stvara uslove za sve sportiste da se takmiče u miru. Samo države članice Ujedinjenih nacija mogu sportistima garantovati bezbjedan odlazak na Ol

skog tima izbjeglica. Njihovo učešće na Olimpijskim igrama je poslalo poruku nade milionima izbjeglica širom svijeta. Ono je pokazalo na koji način je sport taj element koji omogućava nešto. Kako bi ovo ostvarili, imali smo snažnu saradnju sa Ujedinjenim nacijama, a naročito sa UNHCR-om, kojem bi se htio zahvaliti 3 još jednom na njihovoj neprekidnoj podršci.

S obzirom da je moto ovog 72. zasjedanja Generalne skupštine Ujedinjenih nacija „Usredsređenost na ljude“, molim vas da mi dozvolite da vam se obratim kao olimpijski sportista. Ovo radim jer, za olimpijske sportiste, ova rezolucija ima poseban značaj, veoma dubok i lični značaj. San svakog sportiste je da se takmiči na Olimpijskim igrama i za nas sportiste ovo je jedinstveno životno iskustvo. To je naša prilika da pokažemo šta znamo.

Rezolucijom o olimpijskom primirju, Generalna skupština Ujedinjenih nacija stvara uslove za sve sportiste da se takmiče u miru. Samo države članice Ujedinjenih nacija mogu sportistima garantovati bezbjedan odlazak na Olimpijske igre. Ovim omogućavaju svim olimpijskim sportistima da ispune svoj životni san.

Možete se zapitati zašto bi ovo bilo bitno međunarodnoj zajednici? Odgovor je jednostavan: olimpijski sportisti pokazuju cijelom svijetu da je moguće međusobno se takmičiti i istovre-

meno mirno živjeti pod istim krovom. U Olimpijskom selu, gdje sportisti žive tokom takmičenja, na djelo stupaju naše vrijednosti tolerancije i poštovanja. Sportisti iz svih nacionalnih olimpijskih komiteta, iz svakog dijela svijeta, žive zajedno i harmonično pod istim krovom. Ovi sportisti žive jedni pored drugih u, bukvalno govoreći, globalnom selu. Oni dijele svoje obroke, oni dijele svoje iskustvo i svoje emocije. Oni se međusobno takmiče, ali se međusobno poštuju, kako u pobjedi, tako i u porazu. Ovo je razlog zašto su sportisti naši najbolji ambasadori naših ideala i vrijednosti. Ovi sportisti pokazuju ove vrijednosti svojim prijerom. Našem nemirnom svijetu su potrebni ovakvi simboli prijateljstva i tolerancije mnogo više nego ranije.

Moju iskrenu zahvalnost na sjajno obavljenom poslu dugujem vladi Republike Koreje i Odboru za organizaciju igara u Pjongčangu 2018. godine kojim sjajno rukovodi predsjednik Li Hi-beom. Oni su izgradili najbolje sportske objekte i uslove za najbolje sportiste na svijetu koji se bave zimskim sportovima. Kada Pjongčang poželi dobrodošlicu svijetu kroz samo 87 dana, to će biti važan 4 podsjetnik da su Olimpijske igre uvijek vrijeme kada se međunarodna zajednica okuplja, kako bi proslavila sve što nam je zajedničko u okviru čovječanstva. MOK bi želio da ponovi svoj poziv svima da nam

Olimpijski sportisti pokazuju cijelom svijetu da je moguće međusobno se takmičiti i istovremeno mirno živjeti pod istim krovom. U Olimpijskom selu, gdje sportisti žive tokom takmičenja, na djelo stupaju naše vrijednosti tolerancije i poštovanja

se pridruže na Zimskim olimpijskim igrama 2018. godine. U sportu smo svi jednaki. Ovo je razlog zašto su svi pozvani da proslavimo naše zajedničke vrijednosti, da proslavimo ono najbolje od ljudskog duha, da proslavimo naše jedinstvo u različitosti.

Zimske olimpijske igre u Pjongčangu 2018. godine će nam, u našem nemirnim vremenima, dati nadu u bolju budućnost. Olimpijske igre pokazuju da su zajedničke vrijednosti čovječanstva snažnije od svih sila koje žele da nas razdvoje.

Uz vašu podršku danas, ovaj duh olimpizma će oživjeti upravo ovdje među svjetskim nacijama koje su se okupile na Generalnoj skupštini Ujedinjenih nacija. Ovo je još jedan primjer činjenice da su olimpijski principi ujedno principi i Ujedinjenih nacija. U ime svih sportista svijeta zahvaljujem vam se što dijelite duh olimpizma.

Olimpijske igre imaju snagu da ujedine čovječanstvo i pored svih njegovih različitosti. U našem nemirnom svijetu, podjele i nepovjerenje su sve izraženiji - kazao je Bah

POSljednji sprint „munje sa Jamajke“

Sportska 2017. godina pamtiće se po odlasku atletske ikone nad ikonama, najbržeg čovjeka na svijetu Juseina Bolta. Pamtiće se i po oproštaju nekoliko fudbalera koji su zauvijek oblikovali „najvažniju sporednu stvar“, pamtiće se i po povratku na pobjednički podijum najboljih teniser svih vremena, Rodžera Federera i Rafe Nadala. Košarkaši Slovenije su pokazali da su moguće i čuda, samo ako se u njih vjeruje, dok

Sportski događaji koji su obilježili 2017. godinu

su se pojedini ruski sportisti uvjerali da doping ne prolazi nekažnjeno, čak i kada je „sistemski“ podrivan od strane države.

I Muhamed Ali je gubio borbe...

Bio je 12. avgust, kada je najbrži čovjek svih vremena, 31-godišnji Jusein Bolt, istrčao svoju po-

sljednju trku.

- Ovo je kraj. Rekao sam zbogom navijačima, kao i mojim takmičenjima - kazao je Jamajčanin na Svjetskom prvenstvu u atletici, održanom u Londonu. Na semaforu su bila ispisana dva rekorda, dva rezultata za sva vremena - svjetski rekordi na 100 i na 200 metara (9,58 i 19,19 sekundi). Oba, naravno, u vlasništvu „munje sa Jamajke“. - Zaista sam tužan jer moram da idem - sa suzama u očima procijedio je najbrži čovjek svih vremena. Samo godinu ranije, na Olimpijskim igrama u Riju, njegova majka Dženiifer je poželjela: - Nadam se da će se konačno skrasiti, oženiti, osnovati porodicu.

Jusein je u 2017. ispunio jedan dio obećanja. Atletici se, kaže, neće vraćati.

- Vidio sam previše ljudi koji su se penzionisali, a onda se vratili da bi bili još gori, ili se čak osramotili. Ne želim da budem jedan od njih - kazao je Bolt.

Ni nešto slabiji rezultat na oproštaju (na SP u Londonu osvojio je samo bronzanu medalju u trci na 100 metara, prije nego što se povrijedio na štafeti 4x100) nisu pomutili njegovu slavu.

- Kada sam jednom izgubio trku na 100 metara, neko mi je rekao - ne brini ništa, i Muhamed Ali je takođe izgubio borbu. Ne mislim da će moje posljednje takmičenje promijeniti ono što sam uradio tokom karijere - kazao je Bolt.

Karijeru je završio sam osam

zlatnih olimpijskih i 11 zlatnih medalja na svjetskim prvenstvima.

Rano je za penziju

Rodžer Federer je bio skoro pet godina bez grend-slem titule, u jeseni karijere, skoro kao veterana, a Rafael Nadal, iako pet godina mlađi, „izlomljen“ i usporen povredama.

Mislilo se dva najuspješnija tenisera u istoriji „bijelog sporta“ više neće vraćati na podijum, koji je u prethodnih 12 mjeseci zaposjeo Srbin Novak Đoković.

Ali, onda je došla 2017. godina...

- Povratak Federera i Nadala je sjajna stvar za tenis - kazao je Đoković, nakon što su se Nadal i Federer plasirali u finale Australijan opena, prvog gren-slema u godini.

Bilo je jasno - jedan velikan se vraća sa stilom. Nakon epske borbe u pet setova, slavio je Federer, osvojivši 18. grend slem trofej u karijeri.

- Nikad nisam ni sumnjao da ću opet držati jedan od četiri najveća pehara. Mnogo volim tenis i osjećam da imam još goriva u rezervoaru - kazao je Federer. Turnir u Melburnu bio je, međutim, samo uvod u čudnu tenisku godinu, u kojoj su veliki majstori, očigledno i prerano otpisani teniski velikani, osvojili sve najveće trofeje.

Rafa Nadal, „kralj šljake“, u junu je osvojio svoj 10. Rolan Garos, 15. grend slem trofej u karijeri, a prvi nakon pune tri godine.

„Fedal“ rivalstvo bilo je aktuelno i u drugoj polovini teniske

godine - Federer je osvojio Wimbledon svoj osmi, za nevjerovatni 19. grend slem trofej u karijeri, a sve je krunisao Nadal, trijumfom na US openu.

Kraljevska godina

Real Madrid je istorijski klub, ali i klub blistave sadašnjosti i budućnosti.

Najtrofejniji fudbalski tim na svijetu ove godine je osvojio najviše trofeja u klupskoj istoriji - to jasno pokazuje kakva je za „merengese“ bila 2017. godina.

Prvaci Španije, prvaci Evrope, prvaci svijeta, a uz sve to i osvajači španskog i evropskog Superkupa.

Nedostajao je samo Kup kralja (trijumfovala je Barselona) pa da ekipa koju predvodi Zinedin Zidan osvoji baš sve što je moglo da se osvoji.

- Titula klupskog prvaka svijeta je kruna svega što smo uradili, ali ova ekipa ne želi da se zauzastavi, ona ima još goriva u svom rezervoaru - rekao je Zidan. Francuski trener, nekadašnja igračka legenda „kraljevskog kluba“, za dvije godine je osvojio čak devet trofeja, stigavši 2. mjesto najtrofejnijih trenera u istoriji Reala, iza Migela Munjoza (14).

Noć kada „dežela“ nije spavala

Bio je 19. septembar 2017. i te noći Slovenija nije spavala - košarkaška reprezentacija „dežele“ postala je prvak Evrope, prvi put u istoriji.

Momci koje je selektirao i pripremio srpski trener koji se školovao u Americi, Igor Koškoškov, igrali su na „američki“ način, zatrpali su koš svakog rivala koji im se našao na putu i sa impresivnim skorom 9-0 osvojili zlatnu medalju.

Slovenija je igrala na turbo-pogon jednog već dokazanog NBA asa, Gorana Dragića, i jedne zvijezde u usponu, najtalentovanijeg evropskog košarkaša posljednjih godina, Luke Dončića.

U finalu u Istanbulu, pred 16.000 navijača, Slovencisu napravili pravi podvig u malom, predvođeni maestralnim Dra-

gićem, koji je samo u prvom poluvremenu ubacio 26 poena, savladali su Srbiju sa 93:85.

Na Olimpijadu bez zastave i himne

Međunarodni olimpijski komitet donio je početkom decembra istorijsku odluku - suspendovao je Rusiju sa Zimskih olimpijskih igara, koje se održavaju u februaru naredne godine u Pjongčangu.

Odluka je donijeta na osnovu izvještaja komisije, koju je vodio švajcarski političar Samuel Šmit, a koja je istraživala da li u ruskom sportu postoji sistematski doping koji je pod kontrolom, i uz znanje, državnih organa.

- Postojala je sistematska manipulacija sa anti-doping pravilima i zakonima. Olimpijski pokret je na taj način doživio štetu nesagledivih razmjera - kazao je Šmit na pres-konferenciji u Lozani.

Ruskim sportistima, koji nisu imali kazne za korištenje nedozvoljenih stimulativnih sredstava, biće dozvoljen nastup, ali pod olimpijskom, a ne ruskom zastavom.

Oni neće moći da se takmiče u opremi sa ruskim obilježjima, niti će se u slučaju osvajanja zlatne medalje čuti ruska himna.

Rusi su pristali na takav scenario, ali i poručili:

- Mogu nam oduzeti zastavu i himnu, ali ne naš ponos i našu savjest. Patriotizam i ljubav prema domovini niko ne može da nam oduzme. Idemo tamo i bićemo jači nego ikada - kazao je jedan od najboljih ruskih hokejaša Ilja Kovaljčuk.

Fudbal bez njih neće biti isti

Sportska 2017. godina pamtiće se i po definitivnom silasku sa scene igrača koji

su bitno oblikovali fudbalsku igru.

Neki od njih zauvijek su promijenili fudbal, „najvažnija sporedna stvar“ nakon njihovog penzionisanja više neće biti ista.

Francésco Toti, „princ Rima“, čovjek-tim ili čovjek-grad, kako su nazivali legendu Rome, odigrao je posljednju utakmicu i karijeri. Njegov zemljak, Italijan Andrea Pirlo, fudbalski Mocart, posljednji pas uputio je tamo daleko preko Atlantika, u Americi.

Stiven Džerard i Frank Lampard, engleske ikone veznog reda, osvajači Lige šampiona, takođe su rekli zbogom.

Brazilac Kaka, posljednji dobitnik Zlatne lopte „Frans fudbala“ prije Mesi-Ronaldo dominacije, takođe se u Americi oprostio od fudbala, u dresu Orlando.

Filip Lam, legendarni kapiten

Bajerna, svjetski prvak, hodaću, ili trčeća institucija njemačkog fudbala, rekao je - dosta.

Sa njim i njegov doskorašnji saigrač u Bajernu, Španac Čabi Alonso, nekada talenat Real Sosijedada, kasnije zvijezda Reala, Liverpula i Bajerna, dvostruki klupski prvak Evrope, osvajač svjetske i evropske krune sa Španijom...

Roboti na usluzi posjetiocima Igara

Posjetioci Olimpijskih igara u Tokiju 2020. mogu da očekuju da ih na aerodromu u glavnom gradu Japana dočekaju - roboti. To je otkrio jedan zvaničnik tokijskog aerodroma, koji je istražio da bi sedam različitih vrsta robota trebalo da bude na usluzi putnicima prilikom preuzimanja prtljaga i savladavanja jezičke barijere. Među sedam robota izdvaja se umiljata mačka, koja može istovremeno da izvede tumačenja na četiri različita jezika. Posjetioci treba da govore u mikrofona robota, a prevodi se odmah pojavljuje na ekranu. Putnicima takođe može da pristupi mali bijeli humanoidni robot, zvani Cinamon, sa pitanjem da li im je potrebna pomoć. Eleganтни bijeli robot će razgovarati sa posjetiocima zahvaljujući svom najsavremenijem kompjuterskom sistemu i tako će im pružiti uputstva. Drugi robot može čak i da nosi prtljag kroz aerodrom, pored putnika. Jutaka Kuratomi, predstavnik japanskog aerodromskog terminala, nada se da će do 2020. godine terminali na aerodromu u Tokiju biti „rastrkani robotima“, te da će biti „normalno“ da ljudi komuniciraju sa mašinama. Roboti će biti posebno namijenjeni stranim posjetiocima, koji već imaju velika očekivanja da će Japan prikazati najsavremeniju tehnologiju na predstojećim Olimpijskim igrama. - Želimo da se strani turisti uvjere da su Japanci 'kul' - rekao je Kuratomi agenciji AFP. Lansiranje robota sa druge strane je i neophodno, jer se Japan bori sa nedostatkom radne snage, usljed starenja populacije. Kako će Tokio organizovati Olimpijske igre 2020, na aerodromu „Haneda“ očekuju naglo povećanje broja posetilaca iz inostranstva i nadaju da roboti mogu da nadoknade nedostatak osoblja.

Otvaranje i Zatvaranje Olimpijskih Igara U Tokiju

Kreativni tim koji će osmisliti ceremonije

Vodeće ličnosti iz japanske filmske i muzičke industrije uvrštene su u kreativni tim koji je zadužen da planira i osmisli svečane ceremonije otvaranja i zatvaranja Olimpijskih i Paraolimpijskih igara u Tokiju 2020. Ekipu čini osam članova, uključujući Takašija Jamazakija, reditelja popularne japanske serije „Zalazak sunca na trećoj ulici“, pjevačicu Šinu Ringo, poznatog glumca Nomuru Mansaija i Kengija Kavanguru, producenta japanskog filmskog blogbastera „Vaše ime“. Na sastanku organizacionog odbora Olimpijskih igara odlučeno je da se osnovni koncept svih događaja sastoji od osam elemenata. U pitanju su mir, jedinstvo, oporavak, budućnost, Japan, Tokio, sport, učešće i uzbuđenje. - Odabrali smo članove iz generacije ljudi koji će nastaviti da aktivno nastupaju i nakon Igara - rekao je 82-godišnji Fujio Mitarai, počasni predsjednik or-

ganizacionog odbora i voditelj stručne rasprave. Kreativni tim je zadužen da osmisli priče za četiri ceremonije - otvaranja i zatvaranja Olimpijskih i Paraolimpijskih igara. To uključuje uvod, dvije srednje cjeline i zaključak za svaku od četiri ceremonije, uz korišćenje osam elemenata osnovnog koncepta. Direktor ceremonije otvaranja i zatvaranja Igara biće izabran nakon što se postignu osnovni ciljevi, a svi članovi kreativnog tima stoje u redu za tu ulogu. - Vrlo je moguće da će direktor biti izabran iz kreativnog tima za planiranje - rekao je Hajime Nakai, zvaničnik odbora za ceremonije Igara. Pjevačica Šina Ringo ima iskustvo koje može da bude veoma korisno, jer je učestvovala u izradi ceremonije predstavljanja Olimpijskih igara u Tokiju 2020, tokom ceremonije zatvaranja Igara u Riju 2016.

Dvije i po godine prije Olimpijskih Igara u Tokiju 2020.

Japanci smanjuju troškove kako bi privukli buduće gradove kandidate. Organizatori Olimpijskih igara u Tokiju 2020. predstavili su budžet od 12,6 milijardi dolara, što je smanjenje za cijelih 300 miliona u odnosu na okvirne projekcije koje su bile aktuelne prije nekoliko mjeseci. Ovi rezovi nastali su u cilju pokušaja smanjenja tereta sa leđa japanskih poreskih obveznika. Međunarodni olimpijski komitet (MOK) podržao je ovaj rebalans budžeta za organizaciju Iga-

ra, ističući da bi Tokio smanjenjem troškova mogao da bude dobar primjer koji će privući buduće gradove kandidate. - Želimo da podarimo fantastične Igre, a istovremeno... ne želimo da po svaku cijenu koristimo bilo koja javna sredstva u tu svrhu - kazao je Hidemasa Nakamura, glavni finansijski službenik Igara u Tokiju 2020. - Nastavićemo u našim pokušajima da dodatno smanjimo troškove - istakao je on. Vlada Metropole Tokio obezbijuje

dila je 5,6 milijardi dolara za organizaciju Olimpijskih igara, a glavni grad Japana imaće i pomoć centralne japanske vlade u iznosu od milijardu i 400 miliona dolara.

- Još uvijek gledamo na Igre sa ciljem velikog smanjenja troškova u cjelini. Želimo, takođe, da ponudimo jasno obješnjenje na koji način će nastati te uštede. To je veoma važno, ne samo za građane Tokija, već za sve Japance - istakao je Tetuši Kojama, zvaničnik vlade Metropole Tokio. Potpredsjednik Međunarodnog olimpijskog komiteta Džon Kouts izjavio je nedavno da je uvjeren da će se značajne uštede ostvariti prije Igara. - Ovo je treća verzija budžeta, a nadamo se da ćemo u verziji četiri, decembra 2018. godine, imati još manje troškove - rekao je Kouts.

MASKOTE IGARA - SREĆNA MAČKA, INARI LISICA, RAKUN IZ JAPANSKIH BAJKI...

Tri kompleta dizajna maskota za Olimpijske i Paraolimpijske igre predstavili su organizatori, a djeca iz osnovnih škola širom Japana svojim glasovima će izabrati omiljene. Tako će se dobiti zvanična maskota Ol u Tokiju 2020. Kandidat „A“ predstavlja lik koji je dizajniran u klasičnom japanskom duhu - kombinacija tradicije i inovacije, a u sebi

sadrži „staromodni šarm i visoku tehnološku vibraciju“. Organizatori su saopštili da prvi kandidat ima i snažan osjećaj pravde, da je atletski građen i da ima posebnu pomoć koja mu daje eksplozivnost prilikom pomjeranja. Njegov paraolimpijski kolega ima suprotnu ličnost - „obično je smiren, a može da postane vrlo moćan kada je to potrebno“. „Iako imaju suprotne ličnosti, olimpijski i paraolimpijski kolega poštuju jedan drugog i ponašaju

se u duhu starog japanskog gostoprimstva“, saopšteno je. Maskota kandidata „B“ dizajnirana je na likovima srećne mačke i inari lisice, koji se smatraju simbolima sreće u Japanu. „Srećna mačka je rođena iz vatre koja zagrijava Japan i ima mogućnost da trči tako brzo da može da stvori doline i rijeke“, navedeno je prilikom predstavljanja. „Ona izražava uzbuđenje

tradicionalnih japanskih festivala i daje srećnu energiju ljudima dodirujući ih repom“. Paraolimpijski kolega, inari lisica, njen je najbolji prijatelj i dobar suparnik, a par se takmiči i na zemlji i na nebu. Olimpijska maskota kandidata C je lisica koja potiče iz japanskih bajki i koja je ukrašena „magatamom“, drvenim japanskim ukrasom. „Ima izražene sportske sposobnosti i moć da se brzo kreće. Prijateljski je

nastrojena i ima kapacitete velikog vođe“, saopštili su organizatori. Za maskotu „C“ kažu da svojim duhom vjetra jednako uzbuđuje i sportiste i gledaoce. Njen paraolimpijski kolega je rakun, takođe iz japanskih bajki, a list na glavi koristi da transformiše svoj oblik. Za razliku od lisice, koristi duh šume kako bi razveselio sportiste. U avgustu 2017, organizatori Olimpijskih igara prim-

ili su čak 2.024 predloga dizajna za maskote, uključujući 1.174 nacrtu pojedinaca i još 268 koje su radile grupe. Osnovne škole u Japanu će do 22. februara 2018. glasati za svoje omiljene maskote.

Promocija knjige „Olimpijski pokret u Crnoj Gori“

BOGATSTVO IZ PERA

Đorđa Perišića

Knjiga „Olimpijski pokret u Crnoj Gori“, autora Đorđa Perišića, a u izdanju Crnogorskog olimpijskog komiteta, promovisana je u Narodnoj biblioteci „Radosav Ljumović“.

Na promociji su govorili recenzent, proslavljeni košarkaš Žarko Varajić, urednik izdanja, predsjednik COK-a Dušan Simonović i autor.

- Ovo je moja četvrta knjiga na temu olimpiizma i olimpijskih igara ali, za razliku od prethodne tri, ovu sam sa posebnim zadovoljstvom i uživanjem napisao. Ista je zahvaljujući Crnogorskom olimpijskom komitetu i predsjedniku Simonoviću ugledala svjetlost dana. Povodi za pisanje ove knjige su brojni olimpiizam kao pokret, olimpijske igre kao najveće sportsko takmičenje koje su više od samog takmičenja i činjenici da je Crna Gora 3. juna 2006. godine proglašena za nezavisnu državu, koja je nepun mjesec kasnije postala i članica Ujedinjenih nacija, a godinu kasnije i članica Savjeta Evrope. Ove tri činjenice od historijskog značaja za Crnu Goru su i bile od presudnog značaja za Međunarodni olimpijski komitet da, na svojoj 119. sesiji 7. jula 2007. godine u Gvatemali, donese odluku o priznavanju Crnogorskog olimpijskog komiteta, i širom otvori vrata za ulazak u Međunarodni olimpijski i sportski pokret u Crnoj

Gori. Povod da ovu knjigu napišem je i to što je jedan broj sportista rođenih u Crnoj Gori u periodu od Olimpijskih igara 1948. godine u Londonu, pa do Atine 2004, imao status člana olimpijskog tima zajedničke države Jugoslavije, a od Olimpijskih igara 2008. godine u Pekingu, status člana Crnogorskog olimpijskog komiteta. Povod za pisanje knjige je i srebrna medalja koju je ženska rukometna reprezentacija osvojila na Olimpijskim igrama u Londonu 2012. godine, kao i tri četvrta mjesta, bolna, ali za Crnu Goru i njen sport veoma značajna, koja je vaterpolo reprezentacija osvojila na Igrama u Pekingu, Londonu i Riju. Povod su i sportski radnici iz Crne Gore čija se imena nalaze u knjizi, koji su svojim aktivnostima dali doprinos razvoju olimpiizma, nekad u Jugoslaviji, a sada u Crnoj Gori. Ova knjiga podsjeća da je olimpijski plamen za Zimske olimpijske igre u Sarajevu 1984. godine, na svom putu od Atine do Sarajeva, prošao kroz Crnu Goru. Izražavam svoju nadu i uvjerenje da će ova knjiga kao dokumentacija, s obzirom na njen sadržaj, svima oni-

ma koji se istorijom sporta i olimpiizma na prostorima Crne Gore danas bave, poslužiti da od zaborava sačuvaju takmičarska i rezultatska ostvarenja sportista iz Crne Gore na Olimpijskim igrama – kazao je Perišić.

Perišić je osvojio olimpijsko zlato u vaterpolu 1968. godine u Meksiku, a nastupio je na tri olimpijade, na prvoj kao plivač. Perišić je sa Partizanom šest puta bio prvak Evrope u vaterpolu.

- I ranije je bilo pokušaja, ali je Perišićeva knjiga najsveobuhvatniji do sada učinjen posao na temu Olimpiizma u Crnoj Gori. Zahvaljujemo se autoru na strpljivom radu, upornosti i zalaganju, a MOK-u na pomoći, jer je prepoznao značaj da na jednom mjestu imamo sva dešavanja u prvih deset godina od prijema u veliku olimpijsku porodicu. I država Crna Gora je imala razumijevanja i zahvalni smo na pomoći - istakao je Simonović.

Recenzent izdanja, srebrni košarkaš sa OI u Montrealu i klupski prvak Evrope sa Bosnom, Žarko Varajić je kazao:

- Hvala autoru što se drznuo da otrgne od zaborava na desetine ličnosti, sportista zemlje koja je mijenjala ime, ali ne i sportske junake na koje ćemo biti ponosni.

Na kraju izlaganja autor je suzdržao suze:

- Ova knjiga, bar na kratko, vratila me u zavičaj.

Završeno SP za rukometašice, „lavice“ osvojile šesto mjesto

Približile se Tokiju

Zavjesa na 23. najveću rukometnu smotru je spuštena. Crnogorske rukometašice ostvarile su najbolji plasman od 2011. godine u Brazilu kada su debitovale na Svjetskom šampionatu. Naše „lavice“ osvojile su šesto mjesto. U četvrtfinalu izgubile od Francuske, koja je na kraju u odlučujućoj borbi sa Norveškom stigla do najsjašnjeg odličja.

Dobra atmosfera, sjajna energija u duelima, prije svega sa Danskom, Brazilom i Srbijom, dovela je naš nacionalni tim do četvrtfinala. Plasmanom među osam premašena su očekivanja. Novi selektor Per Johanson, švedski stručnjak koji je naslijedio Dragana Adžića, bio je zadovoljan

kompletnom slikom koju su poslali iz Njemačke. Kazao je da je bilo zadovoljstvo raditi sa crnogorskim rukometašicama i upravo će nastaviti sa radom u narednom periodu, sve do Tokija.

- Odlična energija prije početka Svjetskog šampionata, kroz pripremni period, kasnije na samom prvenstvu pomogla je da se osjećamo dobro i da ostvarimo, zaista, sjajan rezultat. Nadam se da ćemo nastaviti u istom ritmu sa novim okupljanjem i jedva čekam nastavak kvalifikacija za odlazak na Evropsko prvenstvo - kazala je Marina Rajčić, golman našeg nacionalnog tima.

Iskusnije rukometašice (Raičević, Bulatović i Radičević) bile su od ogromne pomoći mlađim

kolegicama koje su cijenile svaki savjet i podršku na prvenstvu. Upravo je i to bio jedan od razloga da „crvene“ naprave iskorak više u odnosu na ranija takmičenja.

- Počeli smo zaista odlično. Na startu, pobjedom protiv Danske, pokazale smo da nismo došle turistički u Njemačku. Upravo nas je taj startni duel maksimalno istrošio. Vidjelo se kasnije koliko, ali smo u najvažnijoj utakmici, u grupnoj fazi sa Brazilom, koja nam je igrala za prolaz među 16, uspjele da odigramo za remi koji nas je odveo na Srbiju. U tom meču smo se iskazale, od starta bile bolje od rivala i takva igra, uz konstantno dobar osjećaj, zakazala nam je četvrtfinalni okršaj sa

Francuskom. Izgubile smo, kasnije je Francuska pokazala koliko je jaka, posebno u finalu sa Norveškom - istakla je Itana Grbić.

Najmlađa u crnogorskom nacionalnom timu, pivot Tatjana Brnović, bljesnula je na prvom velikom takmičenju u kategoriji seniorki. Dobila je povjerenje, opravdala je i pokazala da je čeka blistava budućnost u klupskoj i reprezentativnoj karijeri.

Ekipu su do šestog mjesta vodile iskusnije, a izdanja u Njemačkoj zalag su za naredne obaveze koje crnogorske rukometašice čekaju. Blizu su plasmana na EP u Francuskoj, koje će biti prvu kvalifikaciono za odlazak na OI u Tokiju.

Otvorimo foto album „Zimske olimpijske igre“. Odjeljak: „sankanje, muškarci, pojedinačna konkurencija, pobjednička postolja“. Lilehamer 1994. Nagano 1998. Solt Lejk Siti 2002. Torino 2006. Vankuver 2010. Soči 2014. Mijenjaju se domaćini igara, njihova dizajnerska rješenja postolja i medalja, mijenjaju se ceremonije, promiču lica nagrađenih u dugom slijedu... Samo on ostaje – Armin Cogeler. Mjerna jedinica trajanja u sportu. Jedini olimpijac u istoriji koji je osvajao odličja na šest uzastopnih olimpijskih igara u istoj disciplini. Sankaš od milošte prozvan „Životinja“, valjda da bi se predočila njegova glad za uspjesima, kojom je „proždirao“ zaleđenu stazu pod sobom.

Sjećate se one dječje pjesmice „Preko brda, preko brega i debelog snega, jure neke čudne sanke, srebrne i tanke“? Cogelero ve sanke su se pozlatile u više od 20 navrata – da budemo precizni 22 puta – kada je to bi-

lo najpotrebnije: na olimpijskim igrama, planetarnim i kontinentalnim prvenstvima, i svjetskim kupovima.

„Sanke su moj najbolji prijatelj i uvijek smo zajedno“ – rekao je u jednom intervjuu za italijanske medije pred smiraj karijere. „Znam šta želim od njih i znam šta mogu da mi daju.“

To povjerenje je bilo neophodno dok je neustrašivo jezdio ledenim „toboganom“ dugim kilometar i kusur brzinom od 150 kilometara na čas ka slavi...

„Ako se plašite, onda je bolje da promijenite sport. Za svoj doživljaj sankanja koristim izraz poštovanje, koji u sebi uključuje i da ste oprezni.“

Bronzani debitant

U početku bješe – potreba. Rodeonom 4. januara 1974. godine u Meranu, na obroncima Alpa, u srcu Južnog Tirola – italijanske provincije, kulturološki, istorijski, tradicijom vezane za njemačke nacionalne prostore – prvo prevožno sredstvo Cogelera su bile upravo sanke.

„U Fojanu, mjestu u kome smo živjeli, tokom zime bi snijeg toliko napadao da je put između naše kuće i škole bio zatvoren za saobraćaj“ – prisjetio se ovaj karabinjer po profesiji u danima kada je prestao da se aktivno bavim sportom. „Jedini način da stignem na vrijeme bio je da koristim sanke“.

I postepe-

no, dječja zabava prerastala je u... „Strast, prelijepu i napornu profesiju. Isprva sam trenirao na padinama u svom okruženju. Na nagovor trenera, kada sam imao 14 godina, počeo sam da sankam na pravim stazama predviđenim za takmičenja.“

Hrbar, talentovan, atleta sa tijelom kao stvorenim za sankanje – bila je procjena njegovog trenera, koji mu je predvidio karijeru vrhunskog sportiste. Ipak, od svakog nadarenog tinejdžera ne može da se napravi šampion.

„Razlika je u glavi, u sposobnosti da ostanete čvrsto na zemlji i nakon uspjeha i nakon neuspjeha i krećete se polako, korak po korak, bez osvrtnja.“

Takav pristup, natopljen fanatičnim odnosom prema treninzima (prema sopstvenom priznanju, vježbao je pet sati dnevno), omogućio mu je da sa 19 godina, još kao junior, u sezoni 1993/1994. debituje za italijansku reprezentaciju u Svjetskom kupu. Ubrzo potom, već u decembru 1993, obezbijedio je normu za Olimpijske igre u norveškom Lilehameru. Sredinom februara pojavio se na stazi u Handersfosen kao ambiciozni anonimus, od koga se nije očekivalo ništa više do korektna vožnja.

„Otkrio sam da su Olimpijske igre nešto potpuno novo, sa svom tom medijskom pažnjom koju privlače i ogromni brojem navijača. Nisam osjećao pritisak, bio sam miran i znao da je svaki rezultat korak naprijed u mojoj karijeri.“ Ambijent ga je impresionirao, ali i nadahnua. Konkurencija izuzetna: sunarodnici Arnold i Norbert

Huber, Amerikanac Vendel Sukov, Austrijanac Gerhard Glajsrhajher, Nijemac Jens Miler, Rus Sergej Danilin, sve sami osvajači olimpijskih i svjetskih medalja... Silovit, tokom dva dana i četiri vožnje ih je nadmašio, a brži od njega bili su samo Nijemac Georg Hakl i Austrijanac Markus Prok, koji su reprizirali svoje pozicije sa igara u Albertvilu dvije godine ranije. Bronza – kako to gordo zvuči za momka koji je mjesec ranije napunio 20 godina.

„Fantastično! Nisam se ni nadao da bih mogao da osvojim medalju.“

Trofejna niska

Usljedio je niz medalja sa velikih takmičenja. Na Igrama u Japanu 1998. je bio srebrni, priznajući prvenstvo samo trostrukom uzastopnom šampionu Georgu Haklu. Olimpijska bronza, pa srebro – četiri godine kasnije u američkom Solt Lejk Sitiju došlo je vrijeme za stepenicu više. „Sve je bilo savršeno, pogodio sam prave sanke, i bio brz kao nikada ranije. Kada sam prošao kroz cilj i shvatio da sam osvojio zlato, bio sam u šoku.“

Do 2006. godine sakupio je sve što se moglo: tri olimpijske medalje različitog sjaja, četiri naslova svjetskog i dva evropskog šampiona, tri puta pobjeđivao u generalnom plasmanu Svjetskog kupa... Ali, ono što je uslijedilo, iskustvo nastupa na Igrama u Torinu, u svojim Alpima, na snijegu koji je poznavao, pred svojim navijačima, nadmašivalo je sva pret hodna.

„Svi su očekivali da uzmem zlato. Osjećao sam pritisak tokom kompletnog pripremnog perioda. Trudio sam se da se koncentrišem, da ne razmišljam mnogo o onome što me čeka...“

I nije iznevjerio naciju. Već prvog dana dosankao je do najboljih vremena u obje trke, sutra je sačuvalao prednost i zagrlao željeno zlato.

„To su uspomene za cijeli život.“ Kao i slika sa zatvaranja Olimpijskih igara, na kome je nosio italijansku zastavu.

Imao je 32 godine. Vrijeme da kaže zbogom, kao u pjesmi koju je virtuosno otpjevao njegov zemljak Andrea Boćeli? Nikako. Motivaciono gorivo u njemu nije presušilo, a dodatni izvor pronasao je stvaranjem porodice (2007. godine se oženio, a uskoro postao i otac). Pojavio se na Igrama u Vankuveru 2010. i Sočiju 2014, pokupio dvije bronzne – drugu kao četrdesetogodišnjak – i mjesto u istoriji kao prvi olimpijac koji se peo na postolje na šest izdanja igara zaredom.

„Bronza osvojena u Rusiji sijala je kao zlato. Shvatio sam kako je komplikovano takmičiti se sa mladim, fizički spremnijim kolegama. Ipak, uspio sam, zahvaljujući svom iskustvu, da se priprelim mentalno i fizički.“

I tu je stigao do kraja svoje sportske staze. Šest olimpijskih, 16 svjetskih, 18 evropskih odličja, uz rekordnih 57 pobjeda na trkama Svjetskog kupa i 10 trijumfa u generalnom plasmanu. Heroj?

„Ne osjećam se tako. Normalan sam čovjek, nisam se promijenio, i za svoje prijatelje sam uvijek ostao Armin“.

U decembru 2017. u Monte Karlu, 43-godišnji Italijan je dobio prestižnu nagradu „Legenda svjetskog sporta“. Ozbiljan je takmac da baš tokom Olimpijskih igara u Pjongčangu, prvih poslije više od dvije decenije na kojima neće biti aktivni učesnik, nego posmatrač, postane član Sportske komisije Međunarodnog olimpijskog komiteta. Jedan je od šestoro kandidata za dva upražnjena mjesta. Računajući da je tokom karijere znao za uspjehe, u ishod ne trebamo da sumnjamo.

Olimpijski heroj Armin Cogeler

„Sanke su moj najbolji prijatelj i uvijek smo zajedno. Znam šta želim od njih i znam šta mogu da mi daju.“

Na sankama do istorije

Games of the Small States of Europe
Montenegro 2019

Vlada opredijelila 300 hiljada eura za organizaciju Igara malih zemalja Evrope

Podrška za spektakl

Crna Gora će od 25. maja do 1. juna 2019. godine biti pred organizacionim izazovom. Naša država biće domaćin Igara malih zemalja Evrope, najvećeg multidisciplinarnog takmičenja koje će se odvijati na njenom tlu. Igre će pod zvaničnim sloganom „Koliko smo veliki“ okupiti 2.000 sportista i članova nacionalnih ekipa iz devet evropskih država sa manje od milion stanovnika. Osim Crne Gore učesće će uzeti Island, Kipar, Andora, Lihtenštajn, Luksemburg, San Marino,

Monako i Malta. Organizator takmičenja je Crnogorski olimpijski komitet u saradnji sa Vladom Republike Crne Gore. Upravo je Vlada Crne Gore opredijelila Crnogorskom olimpijskom komitetu 300 hiljada eura iz budžeta kao podršku organizaciji Igara malih

zemalja Evrope.

Vlada je na sjednici, uz prijedlog za finansijsku podršku, razmotrila i usvojila informaciju o organizaciji Igara malih zemalja Evrope.

Vlada je zadužila Ministarstvo sporta da od COK-a, kao glavnog organizatora manifestacije, pribavi detaljnu specifikaciju ukupnih troško-

va, sa detaljnim obrazloženjem, na osnovu čega će se u naredne dvije godine definisati model i iznos budžetskih izdvajanja za kofinansiranje te sportske manifestacije - navodi se u saopštenju Vladine službe za odnose sa javnošću.

Krovna organizacija crnogorskog sporta dostavlja je Vladi stručni elaborat o društveno-ekonomskoj opravdanosti organizacije takmičenja. COK je predložio da premijer Crne Gore preuzme funkciju predsjednika Organizacionog odbora Igara.

VLADA CRNE GORE
MINISTARSTVO SPORTA

TEHNIČKI SPONZOR I ZVANIČNI
SNABDIJEVAČ CRNOGORSKOG
OLIMPIJSKOG KOMITETA

SPORT VISION

Regionalni vodovod
Crnogorsko primorje

FOND ZA ZAŠTITU DEPOZITA

LUKA BAR
PORT OF BAR

CRNOGORSKI OLIMPIJSKI KOMITET